

***„Pasiunea pentru vânătoare este adânc
implantată în inima omului.“***

—Charles Dickens

Născut într-un foișor de vânătoare

Cautam pasări prin tundră ca niște lupi, strecurându-ne cu Carcul în mână printre tufe de mure, de strugurii-ursului și de coacăze. Pe dealurile de la poalele munților Brooks, în Alaska, la nord de fluviul Yukon, amicul meu și cu mine eram epuizați de cât drum bătuserăm și asudați din cauza unui val teribil de căldură. Și eram înfometați.

Brusc, siluetele a două potârniche se iviră pe întinderea tundrei, imobile. Am luat o săgeată cu vârf judo și am fixat ținta la 25 de metri, pe cea mai apropiată pasăre. Un vânt nemilos răsucea smocurile de iarbă, așa că am țintit 7,5 cm mai la stânga și am slobozit săgeata. Pasărea se prăbuși și alte patru apărură de nicăieri.

Cu fiecare săgeată, alte potârniche se iveau dintre ierburi, precum câinii de prerie. Puneam săgețile, ținteam și, dintr-odată, ținta o lua la fugă. Am făcut trei pași și am tras, apoi doi pași și am fixat altă săgeată în arc. În câteva minute, șapte păsări erau la pământ, împrăștiate pe jumătate de hectar de tundră, iar săgețile zăceau pretutindeni. Dincolo de o râpă puțin adâncă, amicul meu, Scott Wood, ridicase de picioare o pereche de potârniche. „În final, strigă el, zeii ne zâmbesc!”

Ne-am așezat în genunchi pentru a studia fiecare potârnică în parte, penele lor maro fiind bălțate cu puf alb hibernal. Crescuseră în ierburile tundrei, care abia începuseră să se coloreze în auriul și roșcatul toamnei. Le-am eviscerat, le-am înghesuit în buzunarele vestei și ne-am întors în tabără.

Vânătoarea are ceva elementar, înrădăcinat în pământ. Se poate trasa o linie dreaptă care să unească degetul de pe trăgaci cu stomacul și sufletul.

Chiar și când nu ai nevoie de vânat pentru a-ți potoli foamea, urmărirea în sine te atrage să mergi într-o anume poiană sau la un anume cot de râu.

Marea frumusețe a vânătorii este că îmbracă atâtea chipuri și forme, că-ți poți petrece întreaga viață încercând să le pui pe toate în practică măcar o dată. Rațe sau cerbi, veverițe sau elani – pușcă, armă cu alice sau încărcată pe țeavă, arc cu săgeți. Există vreo altă modalitate de a-ți petrece timpul care să deschidă ferestrele mai mult către lume?

Dar să nu exagerăm cu aiurelile astea despre spirit. Putem vâna pentru a pune mâncare pe masă și a menține legătura cu pământul, cu vântul și cu cerul, dar putem și alege să hăituim cerbul și rațele și iepurii din simplă distracție.

Să urmărești câinii de vânatoare prin măceșii care îți sfâșie hainele și pielea? Distractiv.

Să prinzi la sfârșitul drumeției o rață care străbate un pârau? Distractiv.

Să tranșezi un cerb în pădurea întunecoasă, făcând trei kilometri prin pădure și alți trei în afara ei și trei excursii pentru a căra toate bucățile? Suntem singurii care putem face asta, da, dar chiar și asta este un lucru distractiv. Cel puțin va părea distractiv câteva luni mai târziu.

Pe mulți dintre noi, vânătoreea ne definește într-un mod care sfidează logica. S-ar putea să nu ne mai amintim când am pus piciorul prima dată pe o minge și nici când ne-am sărutat pentru prima oară, dar ne vom aminti când am apăsat prima dată pe trăgaci. Ne amintim acele prime partide de vânatoare, când eram ca fierul încins pe nicovală, gata să fim modelați de povești, de locuri, de persoane și de dimineți fără somn. Știm când devenim vânători.

Prima dată când am mers la o vânatoare de căprioare aveam 13 ani. Un prieten al tatălui meu mă dusese, vreme de câțiva ani, la vânatoare de veverițe și, după ce m-a auzit, luni în șir, cum mă smiorcăiam că vreau la vânatoare de căprioare, în cele din urmă a cedat. Îmi amintesc cum îi călcam pe urme prin pădurea întunecoasă, apoi s-a oprit și și-a îndreptat lanterna către un copac. Când a plecat de lângă mine, m-am speriat ca niciodată. Vănasem cu Keith de multe ori, dar niciodată nu-l scăpasem din ochi.

Niciodată nu fusesem singur.

Acel vechi foișor de vânatoare, până la care trebuia să te cațeri, era făcut de niște tipi care se gândiseră să construiască un loc de sine stătător unde să poți sta culcat sau în picioare printre ramurile unui stejar. Pentru asta trebuia să îmbrățișezi zdravăn copacul cu mâinile, să-ți înfigi ghetetele în cadrul metalic al scăriței, să-ți bagi fața în scoarța copacului și să te tragi în sus cu toată puterea. Când ajungi cât de cât la înălțime, hainele îți sunt learcă de transpirație, părul este îmbăcsit de seva copacului și abia dacă mai ai putere în brațe să ții un arc sau o pușcă.

După circa 15 minute de tortură, mi-am închipuit că am urcat atât de mult

că, în scurtă vreme, voi ajunge în vârful copacului, așa că m-am oprit, gâfâind din greu, și m-am așezat în poziție de vânătoare. Când soarele s-a ridicat și pădurea s-a luminat, m-am uitat în jur și mi-am dat seama că aş fi putut omorî o căprioară în acea dimineață numai dacă aceasta ar fi alergat prin pădure atât de repede încât, lovindu-se cu capul descăriță, și-ar fi frânt gâtul. Urcasem doar câțiva metri.

Dar îmi amintesc cum stăteam agățat de acel copac, cu o bucată de sfoară înnodată în jurul pieptului meu slăbuț, cu antebrațele roșii și sângerânde și cum încercam să mă conving că nu contează dacă omor o căprioară sau nu. Pentru că eram singur în pădure și aveam o pușcă. Nu mai eram un puști care îi chibița pe alții. Atunci am devenit vânător și vânător sunt și azi. —*T. Edward Nickens*

1 CUM IDENTIFICI RĂȚOII ÎN ZBOR

Iată patru pași simpli care te vor ajuta să deosebești un mascul de o femelă, înainte de a apăsa pe trăgaci.

MĂRIMEA CONTEAZĂ Când se crapă de ziuă, înainte să vezi penele verzi de pe capul rățoiului, împușcă rața cea mai mare — este, foarte probabil, mascul.

AI RĂBDARE Stai ascuns și așteaptă ca păsările să se apropie de momeală, ca să le poți vedea mai bine.

STAI CU URECHILE CIULITE

Ascultă cu atenție înainte să tragi cu alice. Rațele măcăie. Rățoii scot strigăte mai guturale, care te vor ajuta să-i identifice ușor.

STAI CU OCHII PE BURTĂ

Uită-te după „maiou“, demarcat de linia groasă dintre gâtul maro al masculului și abdomenul său alb. —T.E.N.

2 CUM SĂ NU MAI RATEZI

Dacă vânez de suficient timp, știi cât de umilitor este să trimiți o săgeată peste câprioară sau să tragi un glonț în bălării. Iată o veste bună: nu ar trebui să te mai simți așa niciodată. Iată cum îți păstrezi moralul după fiecare partidă de vânatoare.

MINTE

Este cel mai important aspect al tirului cu arcul. Trebuie să te concentrezi pe păstrarea unei forme perfecte, săgeată după săgeată. Dacă te vei gândi la țintă, acuratețea va avea de suferit.

ELIBEREAZĂ BRAȚUL

Mentine presiunea cu acest braț, până când săgeata este lansată. Gândește-te că ai dezmembra arcul.

MIȘCARE DE ELIBERARE

Nu trage brusc ca apoi să te oprești. Du până la capăt mișcarea, iar eliberarea săgeții va avea loc natural.

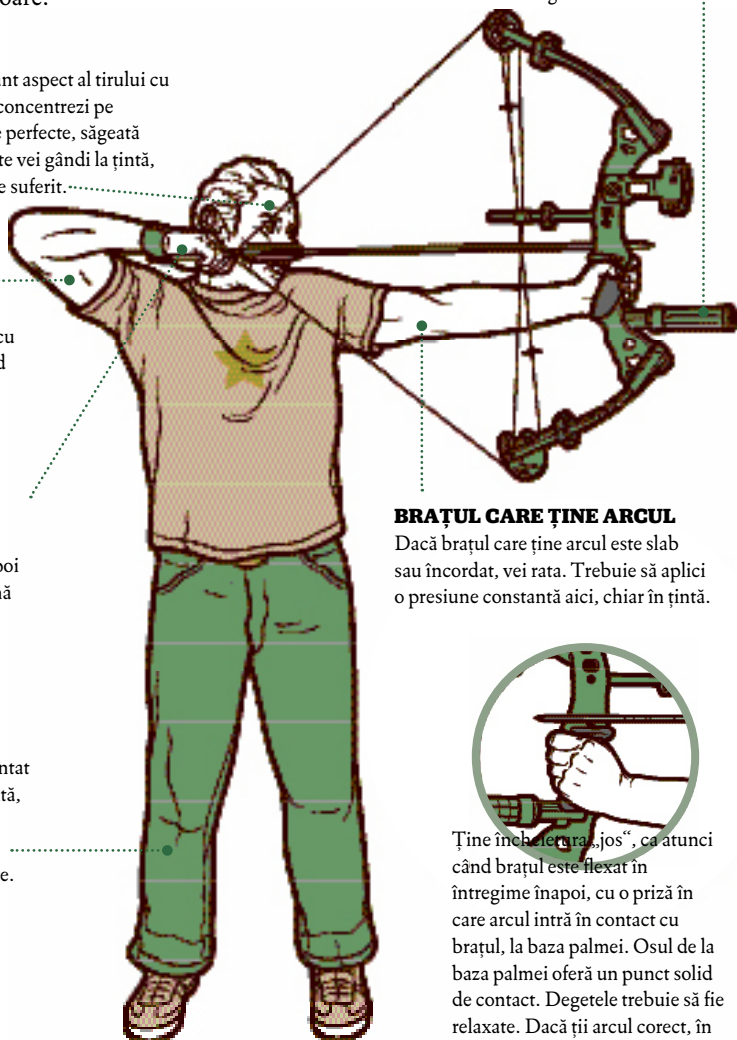
POZIȚIE

Ține-ți piciorul orientat perpendicular pe țintă, cea mai ușoară cale să îți păstrezi poziția pentru fiecare tragere.

ARCUL

Puține abilități se bazează atât de mult pe legătura dintre corp și minte ca tirul cu arcul. De la tălpi până la poziția capului, corpul trebuie să fie aliniat perfect. —B.H.

STABILIZATOR Cel mai simplu mod de a ține nemișcat arcul și de a-ți îmbunătăți modul în care tragi este de a adăuga un stabilizator. Nu fă rabat la greutate.

BRAȚUL CARE ȚINE ARCUL

Dacă brațul care ține arcul este slab sau încordat, vei rata. Trebuie să aplici o presiune constantă aici, chiar în țintă.

Ține încheietura „jos”, ca atunci când brațul este flexat în întregime înapoi, cu o priză în care arcul intră în contact cu brațul, la baza palmei. Osul de la baza palmei oferă un punct solid de contact. Degetele trebuie să fie relaxate. Dacă ții arcul corect, în momentul încordării maxime încheieturile degetelor se vor alinia într-un unghi de 45 de grade, între cifrele 7 și 8 de pe ecranul unui ceas imaginar.

MIȘCARE A MÂINII Pentru a controla țeava, asigură-te că mâna este suficient de întinsă către capătul din față al patului puștii, pentru a permite o mișcare lină.

OCHI Nu îți lua niciodată ochii de la pasăre. Dacă te uiți de la pasăre la țeava armei și înapoi, vei rata.

BALANS Trebuie să îți alegi ținta, să o vezi clar și să decizi unde intenționezi să o lovești. Când ținta e stabilă, apasă pe trăgaci și finalizează lovitura.

SPRIJIN Nu izbi patul de umăr; altfel, gura țevii va ieși din poziție și vei avea nevoie de mai mult timp pentru a ochi ținta. Trebuie să duci arma la umăr rapid și lin. Împușcăturile bune nu fac risipă de mișcări.

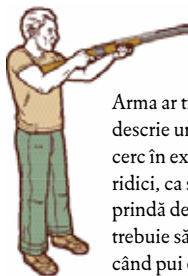
PICIOARE Trebuie să fie îndreptate în unghi față de țintă, în așa fel încât să nu îți vină greu să îndrepti gura puștii spre țintă.

ARMĂ DE FOC

Comparabil ca efort sportiv cu marcarea unui gol de la 50 m sau cu nimerirea de la 30 m a unei găuri la golf, trasul cu arma solicită concentrare și coordonare. — D.E.P.

Începe cu baza patului la nivelul taliei sau puțin mai sus. Gura puștii trebuie îndreptată către locul unde te aștepti să lovești pasărea.

Arma ar trebui să descrie un scurt arc de cerc în exterior când o ridici, ca să nu ți se prindă de haine. Capul trebuie să stea ridicat când pui obrazul pe patul armei.

Când patul armei se află la umăr, trebuie să lași puțin în jos capul, în poziția de tragere. Umărul drept trebuie să fie paralel cu solul, iar umărul stâng trebuie să fie puțin mai lăsat.

ZONA Pentru a descoperi punctul tău natural de țintire, trebuie să te concentrezi asupra țintei, să închizi ochii, să te relaxezi, să respiri și să deschizi ochii din nou. Dacă nu mai ești cu ochii pe țintă înseamnă că trebuie să îți ajustezi poziția.

LUNETĂ Focus Concentrează-te pe intersecția liniilor, nu pe țintă, atunci când ochestei.

UMĂR

Fixează patul armei pe umăr:

COATE

Ține-ți coatele îndoite în jos, la aproximativ 45 de grade.

POZIȚIE Așază-te în unghi aproape drept față de țintă, răsucit ușor către mâna pe care o folosești (aici, dreapta). Ține-ți genunchii ușor flexați și apleacă-te pe pușcă, lăsând greutatea pe călcâie.

PUȘCA

Nimic nu ajunge mai aproape de sufletul vânătorului decât următoarele îndemnuri: Lovește ținta. Exact acolo unde ai ochit. De fiecare dată. — P. B.

MĂINI Răsucește ușor ambele mâini în jos, ca și cum ai storce un prosop. Asta îți va permite să controlezi arma la recul.

POZIȚIA ÎN GENUNCHI

Fă un pas către țintă cu piciorul de pe partea de sprijin (aici, stângul). Pivotează pe piciorul de pe partea umărului pe care se sprijină arma și îngenunchează ca în ilustrație. Partea interioară a cotului mâinii care susține arma se sprijină de genunchi, cu pușcă ținută deasupra.

POZIȚIA PE VINE

Din punctul natural de țintire, lasă-te pe vine, cu tălpile lipite de sol. Întoarce, dacă e nevoie, vârful picioarelor în exterior. Vârful coatei se află în fața genunchilor, cu partea interioară a cotului de sprijin așezată pe genunchi, chiar sub pușcă.

3 CUM DISPARI CU UN DOP DE VIN

Aruncă un dop de plută și o brichetă în tolă și vei avea o modalitate de a ascunde unul dintre cele mai evidente semne de avertizare pentru vânat – chipul tău. Pentru început, arde capătul dopului. Ține flacăra brichetei la vreo 2 cm distanță de dop, până începe să fumege și să ardă. Înlătură funinginea cu o bucată de hârtie și repetă operațiunea. Odată ce obții un vârf de cărbune bun, pune câteva secunde bricheta sub el să-l reîmprospătezi înainte să-l aplici pe față. Camuflajul astfel realizat se spală mult mai ușor decât

vopseaua din comerț. La transportul dopului, folosește o pungă de plastic. Și folosește plută adevărată, nu sintetică.

—T.E.N.

GUSTARE SENZAȚIONALĂ

4 MUȘCHI UMPLUT, LA GRĂTAR

Cel mai bun mușchi de vânat pe care-l vei mânca vreodată este unul dintre cele mai impresionante feluri de mâncare care pot fi puse pe masă, fiind și foarte ușor de pregătit.

INGREDIENTE

O bucată de mușchi de căprioară
Sos italian
Brânză cremoasă

Marinează mușchiul în sos italian, între 12 și 24 de ore. Taie carnea pe orizontală lăsând circa 1 cm netăiat pe cealaltă latură.

Desfă pe lungime bucata de carne, ca pe un sandvici uriaș. Pune felii de brânză cremoasă, groase de 0,5 cm, și acoperă apoi cu chutney de fructe. (De coacăze și de mango sunt cele mai bune. Pentru o versiune mai puțin picantă, înlocuiește sosul cu roșii uscate la soare sau cu ceapă caramelizată.)

Rulează mușchiul și învelește-l cu bacon.

Chutney de fructe

Bacon

Roșii uscate la soare (opțional)

Ceapă caramelizată (opțional)

Leagă mușchiul cu sfoară. Începe prin a înfășura sfoara în jurul unui capăt și apoi fixează-o cu un nod dublu. Apoi, întinde sfoara 5 cm de-a lungul mușchiului. Ține-o pe loc cu degetul mare, rotește sfoara în jurul mușchiului, trece-o prin spatule degetului și repetă mișcarea până ajungi la capăt. La final, trece sfoara peste celălalt capăt, strecurând-o pe sub sfoara deja înfășurată. Leag-o de prima buclă de sfoară și ai terminat.

Frige-o pe grătar până e bine făcută. Taie sfoara, porționează în felii și servește. —T.E.N.

